

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 95

číslo: 40

4. října 2015

Cena: 8 Kč

O Mistru Janu Husovi v Karolinu

Mezi významná setkání v rámci oslav letošního 600. výročí smrti Mistra Jana Husa se zařadila konference, kterou v polovině září uspořádaly Univerzita Karlova společně s kostnickou univerzitou. Mezinárodní odborná konference, která připomněla osobnost Husa coby děkana artistické fakulty a rektora univerzity,

jeho reformní myšlenky i jejich nezbytné filosofické a teologické pozadí, stejně jako řadu aspektů souvisejících dobových otázek, zajisté přispěla jak k dalšímu prohloubení odborného zájmu o Husovu osobu, tak k dalšímu sblížení křesťanských církví v naší zemi. Velké díky organizátorům.

redakce

Teologická konference v Taizé

Mnozí křesťané z Čech už jistě ekleziologickou komunitu v burgundské obci Taizé navštívili nebo si vybaví, že byli její zástupci nedávno přítomni na Evropském setkání mládeže v Praze na přelomu kalendářního roku. Její songy se dostaly do zpěvníků řady církví také v české verzi.

životu mnišské komunity, přijímající tisíce a tisíce poutníků ze všech kontinentů po celý rok.

Takovou událostí byla i Mezinárodní teologická konference, která probíhala od 31. 8. do 6. 9. a byla věnována přínosu bratra Rogera teologickému myšlení. Téměř dvě desítky filosofů,

a především teologů, zástupci různých kontinentů a konfesních tradic, zaměřili svou přípravu na reflexi Rogerova myšlenkového odkazu. Zachoval se především v jeho denících, ale také v životě komunity, kterou začal Roger Schütz budovat již za druhé světové války, veden touhou po monastickém životě, přestože byl sám reformovaným farárem.

Jednou ze základních otázek, která v nějaké podobě zaznívala v mnoha příspěvcích a s níž se referenti museli potýkat, bylo samotné zařazení bratra Rogera, charismatického vůdce komunity, mezi teology a jeho myšlení do oboru teologie.

Dokončení na str. 4

Letošní rok je pro komunitu jubilejní, protože si připomíná 100. výročí narození svého zakladatele, bratra Rogera Schütze, a 10. výročí jeho tragické smrti (16. 8.). Při této příležitosti se v Taizé konalo několik akcí, které nepatří ke zcela běžnému

Na pomoc uprchlíkům

V úřadu biskupství evidujeme nabídky pomoci, které se týkají jak hmotné pomoci, sociálního poradenství a dalšího. Tajemník diecéze Richard Ferčík upřesňuje: „Do dnešního dne (pozn. red.: v půlce září) máme v evidenci také více než dvacet vytipovaných míst pro ubytování uprchlíků.“ Jedná se o nabídky členů jednotlivých farností plzeňské diecéze. O dalším postupu bude podle br. Ferčíka samozřejmě rozhodovat výhradně náš stát, ale církve by měly být připraveny nabídnout konkrétní pomoc. „Ten, kdo chce cokoliv komentovat, by měl být sám také připraven zapojit se do řešení,“ doplnil plzeňský biskup Filip Štojdl. Vaše nabídky můžete posílat na adresu dieceze.plzen@ccsh.cz. Za veškerou solidaritu a připravenost předem děkujeme všem našim náboženským obcím.

Z webu plzeňské diecéze

Na téma uprchlíků, jež hýbe českou veřejností (aniž by většina Čechů

nějakého uprchlíka kdy viděla na vlastní oči...), už bylo vysloveno mnoho „zasvěcených“ názorů od mnoha různých „odborníků“, jimiž se to na internetových diskusních fórech jen hemží. Nepřekvapuje mě, že nemálo lidí v naší poněkud uzavřené a leckdy do sebe zahleděné společnosti se k uprchlíkům staví s obavami, strachem či přímo nepřátelstvím.

Spíše mě překvapuje, že strach a nepřátelství prosakují po kapkách i do církevního prostředí. Takže i někteří křesťané podléhají médii živěné panice a hysterii a nejráději by snad šli v čele s prezidentem se zbraní v ruce bránit české hranice. Vidí se jako templářští rytíři či jako husitští kopiníci na vozové hradbě. Nic nenamítám proti romantizujícím představám o středověkých bojovnících, ale v církvi nesmíme zapomínat na Kristovo evangelium, které nás vybízí k bratrské lásce a dobré vůli. Uprchlík z válkou zmítané Sýrie či Afghánistánu nesmí být v mých očích barbarským nájezdníkem či morovou nákazou, nýbrž bližním, jemuž jsem jako křesťan povinen poskytnout pomoc materiální, ale i duchovní. Právě dnes jsou znovu aktuální slova Ježíše Krista v Matoušově evangelium: „BYL JSEM HLADOVÝ A DALI JSTE MI JÍST. BYL JSEM NA CESTĚ, A UJALI JSTE SE MĚ.“

V této souvislosti není od věci připomenout, že i sám Ježíš byl „migrantem“ (nerad používám tento odlišit-

Migrant Ježíš

tam mluvil, byli Syřané - a většina z nich křesťané na útěku před Islámským stá-

tem. Všichni se dorozuměli anglicky. Myslím, že právě evropští křesťané by měli být vnímaví vůči bližnímu, který se svým osudem podobá malému Ježíši na útěku. Než si hrát na templáře či tábority, bude lépe přečíst si biblický text o útěku Svaté rodiny do Egypta a vyvodit z něj praktické důsledky pro skutečně křesťanský postoj vůči uprchlíkům.

Což neznamená, že také nemám obavy. Často přemýšlím, v jakém světě budou žít moje děti, až dospějí. Jestliže se však v dlouhodobém výhledu Evropa promění v další Afriku či Blízký východ, nebude to vinou migrantů, nýbrž vinou nás Evropanů, kteří jsme dávno rezignovali na hodnoty evropské civilizace. Migrantí nám nemohou vzít něco, čeho jsme se sami vzdali. A těžko můžeme po migrantech chtít, aby přijali evrop-

Než si hrát na templáře či tábority, bude lépe přečíst si biblický text o útěku svaté rodiny do Egypta a vyvodit z něj praktické důsledky pro skutečně křesťanský postoj vůči uprchlíkům.

ské hodnoty a kulturu, když ani nevíme, o jaké hodnoty a jakou kulturu vůbec jde.

Kdo z nás ještě dnes tuší, že evropská civilizace vzešla z židovského a křesťanského

náboženství, z řecké filosofie a z římského práva? Že právě z těchto zdrojů se po staletí napájela evropská schopnost myslet a jednat, ale i soucítit a pomáhat? Nikde však není předurčeno, že Evropu postihne katastrofa apokalyptických rozměrů kvůli proměně ve složení obyvatelstva. Všecko může být jinak. To ale už záleží na nás Evropanech, především na nás evropských

Giotto Scrovegni: Útěk do Egypta
Zdroj: Wikipedie

jící výraz, za nímž nehledejme jakési beztvaré temné zlo, nýbrž konkrétní lidskou bytost na útěku před násilím a bídou). Hned poté, co se narodil, Herodes usiloval o jeho život. Nechal vyraždit nevinné děti v Betlémě. Ježíšova rodina se zachránila útekem do Egypta. Měli štěstí, že na hranicích nepotkali těžkoobděnce, kteří by Marii s děťátkem zkopili slzným plynem a Josefa přetáhli pendrekem po hlavě. Dále pak si mohli gratulovat, že je nějaký lhovostejný azylový úředník neoznačil za ekonomické migranty ze zaostalé Galileje, pro které není v bohatém Egyptě místo, a nevyhostil je nazpět do Herodova království.

I mezi dnešními uprchlíky je mnoho žen a dětí (nikoli pouze „mladých mužů ve vojenském věku“), ale i starých a invalidních lidí, jak potvrdil náš plzeňský biskup Filip Štojdl, který se osobně vypravil mezi uprchlíky na maďarsko-rakouskou hranici. Většina z těch, s nimiž

křesťanech. Bude naším úkolem pomoci uprchlíkům integrovat se. Neboť jedině skrze naši službu a naše svědeckví poznají křesťanskou tvář evropské civilizace s jejími hodnotami a zásadami. O jaké hodnoty a zásady se jedná? Jsou to láska k bližnímu a solidarita s lidmi v nouzi, ale také odpovědnost za sebe i za druhé a respekt vůči zákonům a dobrým mravům. Ujasnil jsem si, že nemá smysl udílet knížecí rady, co by měly v nynější uprchlické krizi dělat evropské vlády či státy, jestli hranice zavřít či otevřít, uprchlíky přijímat či odmítat atd. Přiznám se, že žádné rozumné řešení od našich politiků ani neočekávám. Otázka spíše zní: **co mohu za této krize udělat já? A nejenom, co mohu, ale co musím, protože mě k tomu zavazuje mé svědomí a moje víra?** Není a nebude v mé kompetenci uzavírat či otevírat státní hranice, ale zato se budu muset rozhodnout, jestli zavřu či otevřu své srdce!

Lukáš Bujna

Zprávy

Památník bitvy u Domažlic

14. 8. 1431 zvítězila husitská vojska pod vedením Prokopa Holého nad V. křížáckou výpravou v bitvě na návrší Baldov u Domažlic. Husitům prý k vítězství pomohl zpěv písně „Kdož jsú boží bojovníci“. Přestože výsledek bitvy ovlivnil další historický vývoj, v Domažlicích bitvu nepřipomínal žádný památník. Počátek snah o vybudování památníku je v r. 1926, kdy byl založen „Výbor pro postavení pomníku na oslavu vítězství u Domažlic z r. 1431“. Výboru se podařilo vypsat architektonickou soutěž na pomník. 14. - 16. srpna 1931 byly položeny základy podstavce pomníku ze základních kamenů a prsti pocházející z nejslavnějších husitských bojišť. Ale vývoj v Evropě vše zmařil a na Baldově zůstal pouze podstavec. V r. 2009 byla založena „Společnost pro památník bitvy u Domažlic“. Jejím hlavním cílem bylo navázání na snahy před 2. světovou válkou a vybudování důstojného památníku. Již v počátku bylo rozhodnuto o jeho podobě: tvar kalichu. Společnost začala spolupracovat s vedením města Domažlice. V r. 2014 zastupitelé rozhodli o umístění kalichu na původní podstavec a o financování celého díla. Realizace kalichu byla zadána klatovskému sochaři Václavu Fialovi. Slavnostní odhalení proběhlo 14. srpna 2015 ve výroční den bitvy, a také v souvislosti s připomenutím Mistra Jana Husa, za velké účasti veřejnosti. Jedním ze slavnostních řečníků byl i plzeňský bratr biskup Mgr. Filip Štojdl. Byl také jednou ze čtyř osobností, které památník odhalily. Na závěr slavnosti opět zazněl na Baldově husitský chorál v podání mužů z pěveckého sboru Čerchovan a souboru z Postřekova. Žulový kalich je 6 metrů vysoký a je zřejmě největším kalichem v Evropě. **Libuše Matějková**

Pobožnost a konference na Křivoklátě

Pod vedením bratra biskupa pražského doc. ThDr. Davida Tonzara, Th.D., se v neděli 13. září na hradě Křivoklátě uskutečnila pobožnost se vzpomínkou na významného evropského badatele, českého archeologa a kastelologa prof. PhDr. Tomáše Durdíka, DrSc., a jeho dceru Annu. Pobožnost otevřela jednodenní interdisciplinární setkání (konferenci) s tematickým zaměřením na české hrady v době husitské.

NO Křivoklát, BK

Bohoslužba s brigádou

Zveme všechny členy a příznivce na vzpomínkovou bohoslužbu k připomínce slavného českého husitského vojévůdce Jana Žižky z Trocnova a Kalicha, a to na neděli 11. října od 10 h v kostele Božího Spasitele v Podbořanech. Po bohoslužbě, přibližně od 10.30 h se bude konat beseda na aktuální téma „Nebezpečí

islámského radikalismu pro křesťany“. Odpoledne se můžete přidat k úklidové brigádě spolku OKAP na zvelebení kostela. Bližší informace na e-mailu: ledita@seznam.cz. Předem přihlášení pomocníci dostanou občerstvení, dobrý špekáček k opékání a na zapití pivo. **Ivo Kraus**

Tradiční setkání k Žižkovu jubileu v Sudoměři

Církev československá husitská společně s obcí Čejetice a s Armádou ČR, zastoupenou 25. protiletadlovým raketovým plukem „Tobrucký“ Strakonice vás srdečně zvou k již tradičnímu setkání při příležitosti 591. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova u Památníku Jana Žižky v Sudoměři v sobotu 3. října od 14.30 h. V programu pozdravy a projevy a bohatý doprovodný program. Podrobné informace najdete na webu církve: www.cssh.cz v rubrice Pozvánky. **red**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JEŽÍŠ A DĚTI

amen
Bůh
děti
dotyk
nechat
objímat

Pán
pravít
přijmout
přinášet
rozhněvat
učedníci

vejít
vidět
zakazovat
žehnat

P	Ř	I	J	M	O	U	T	I	K	
R	Ř	Á	K	Y	T	O	D	T	T	
I	L	I	A	T	B	O	A	Ě	A	
V	C	M	N	J	Í	V	S	D	V	
T	E	Í	Í	Á	O	J	N	T	Ě	
N	Ě	M	N	Z	Š	E	E	I	N	
T	A	D	A	D	C	H	E	H	V	H
T	P	K	I	A	E	Ů	T	A	Z	
V	A	Á	T	V	B	Č	Í	R	O	
Z	T	A	N	H	E	Ž	U	P	R	

Řešení z minulého čísla: Sůl nesmí ztratit slanost.

Jana Krajčříková

MM

Teologická konference v Taizé

Dokončení ze str. 1

Všichni se shodli v tom, že bratr Roger nebyl univerzitním teologem, nevypracoval myšlenkový systém, přesto je správně označit ho za teologa a jeho myšlení za příspěvek k tomuto oboru. Bylo reflexí víry sytící se z Božího slova v Písmu, v němž hledal živého Krista. Témata, jimiž se zabýval a jimiž se věnovali také účastníci konference, vždy souvisela s jeho životem, se situací církve i společnosti, v níž žil.

Pojmy, jako je naděje, důvěra, láska jako milosrdenství a milosrdenství jako láska, odpuštění, spravedlnost, mír, jednota církve nebo radost zaznívaly v jednotlivých příspěvcích. Bylo velmi zajímavé sledovat přínos bratra Rogera např. pro teologii jižní Afriky vzhledem k útlaku, jímž tato část světa prošla. Pro její teologii jsou proto smíření srdce, radost a naděje velmi důležité. Stejně tak bylo přínosné vnímat Rogerovu snahu o odpověď na Kristovu výzvu: „... aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal“ (J 17,21) promítnutou do bohaté a bouřlivé diskuse o eucharistii a možnosti intercommunia v katolické církvi, která následovala jednak po vystoupení profesorky Dorothee Sattler z Münsteru, jednak po přednášce kardinála Waltera Kaspera na téma „Milosrdenství a ekumenické směřování bratra Rogera“, jež celou konferenci uzavírala.

Zvláště kolegové z Německa, ale i z dalších zemí, kde je zastoupena jak Římskokatolická církev, tak protestantské církve, ve svých dotazech volali po uznání platnosti eucharistie vysluhované v protestantských církvích ze strany Římskokatolické církve. Objevila se také otázka po možnosti podávat eucharistii v římskokatolické církvi partnerovi evangelického vyznání, který žije v manželství s katolickým partnerem. Tato praxe byla již dříve v Německu zavedena, nicméně s příchodem nové generace kněží prakticky zanikla.

Přestože kardinál Kasper, emeritní předseda Papežské rady pro jednotu křesťanů, poznamenal, že „není prorok“, aby uměl říct, „kdy“ k touženým změnám dojde, dokázal přítomné shromáždění povzbudit ujištěním o své naději na jednotu jako pluriformitu, která bude dílem Ducha svatého, nikoliv dílem lidským. Za první krok k jejímu dosažení označil přátelství.

Celá konference se odehrávala ve velmi příjemné atmosféře komunity Taizé, k níž patří liturgie s typickými zpěvy i rozhovory s lidmi z různých zemí světa, prožívání jediné církve v mnohosti tradic, jednoty, k níž jsou pozváni všichni křesťané kdekoli na světě, aby v ni nejen věřili jako v eschatologickou skutečnost, ale aby ji uskutečňovali a žili už tady na zemi. **Helena Smolová**

Účastníci konference v Taizé

Z ekumeny

ZPRÁVA SVĚTOVÉ RADY CÍRKVÍ (SRC) A KONFERENCE EVROPSKÝCH CÍRKVÍ (CEC) O STAVU A SITUACI UPRCHLÍKŮ V EVROPĚ

Světové ekumenické organizace s ohledem na probíhající migraci uprchlíků vydávají opětovně prohlášení a vyzývají k odpovědi z perspektivy církve a ekumenických organizací, které jsou zasaženy vývojem událostí a soucítí s lidmi, kteří jsou touto krizí postiženi – s lidmi, kteří přicházejí do Evropy po zážitcích utrpení a nebezpečí. Správní rada Konference evropských církví (CEC), ve svém prohlášení s názvem „Nezapomeň ukázat pohostinnost k cizincům“ ze dne 3. června 2015 požádala církve v Evropě, aby pokračovaly v modlitbách za ty, kteří přecházejí před konflikty, válkami a ničením, připomínaly ty, kteří přišli o život na cestě do Evropy, pokračovaly v práci na řešení základních příčin nuceného vysídlení, vybudovaly ubytovací kapacity pro uprchlíky, poskytovaly místa, k diskusi nad otázkami obavy z příchodu cizinců a další a kde lze projednávat konstruktivní řešení situace, spolupracovaly při změně politiky migrace v EU a přidružených státech, včetně spolupráce s CCME v rámci projektu „bezpečný průchod“ a aby církve oslovovaly národní vlády a příslušné orgány v členských státech EU, aby byla podpořena migrační politika mající ohled na člověka ve smyslu evangelia: „Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznul jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne.“ (Mt 25,35).

dle dokumentu SRC a CEC, www.oikoumene.org, www.ccme.be

Týdeník Církve československé husitské

Český zápas

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@cssh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@cssh.cz. Reklama: A.L.L. production; tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

